

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 75. ANUL XV.

Sabiu, in 1927 Septembrie 1867.

Telegrafulu este de doue ori pe septemana: joi'a si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu banii gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretulu pnumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. ur' pe o jumetate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. airulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de pnumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“

pe patrariulu din urma (Octombrie—Decembre) alu anului 1867. — Pretulu abonamentului pe 1/2 anu e: Pentru Sabiu 1 fl. 75 xr., Pentru Trannia si Monarchia austriaca 2 fl., Pentru Principatele rom. unite si strainatate 3 fl.

DD. abonanti sunt rugati a nu ntardia cu tramiterea pnumeratiunilor.

Adresele ne rogamu a se scrie curatu, si epistolele de pnumeratiuni a ni se tramite francate — adresandu-le deadreptulu la

Editor'a „Tel. Rom.“ in Sabiu.

Evenimente politice.

Sabiu, 16 Septembrie

Dupa cele ce cetim, deputatiunile adunate la Vien'a, aru fi ajunsu a termina lucrările lor. „N. Fr. Pr.“ striga insa celoru lalte foi vieneze, sa nu grabesca asiã tare cu bucuria lor, pentruca pâna la deslegarea cestiunilor ce le au deputatiunile asupra-le mai e o bucatia bunicea. N. Fr. B. afirma cu tôte eceste, ca cestiunea cuotei si a deforiei de statu e deslegata. Cum s'a făcutu cêsta din urma inca nu se pôte sci in detaliu; se afirma insa ca naluc'a „baucrottului“ a disparutu si creditorii statului nu voru fi yatemati in interesele lor.

Dupa „Wanderer“, carele asigura ca are insemnari despre unu actu atingatoriu de programulu complanarei, aru fi cuot'apentru Ungaria 30, pentru provinciile germano-slavice 70 percente. E cunoscutu mai departe ca pretensiunea detoriei de stat din partea despartimentului de finantie sue la 145.339 milioane. Sum'a acêsta trebuie impartita intre Pest'a si Vien'a de asiã încatu pe partea de dincolo de Lait'a sa se vina 109,237,212 f. intre cari 36,877,801 in argintu si pre Ungaria 36,101,705 f. dintr'acêsti'a 15,492,586 f. in argintu. Pen'racã sa se pôta statori detoria statului pâna la ultim'a Decembre 1867, ceru deputatiunile sa se compuna o comisiune mestecata carea sa erneze starea detoriei din lucrările comisiunei de controla la detoria statului. Dêca s'aru aflã in urm'a cercetãrilor acestor'a o modificatiune a stãrei detoriei a tunci se intelege de sine ca si sumele ce suntu a se impartii între Ungaria si Transilvania au sa suferi o modificatiune.

Pe candu scrieamu aceste eata ca sosescu punctuatiunile satorite de subcomisiunile deputatiunilor si primite din partea plenului. Detaliurile vomu comunica in nr. venitoru.

Unu sunetu nou se arata între cele multe ale diuaristicii. „N. Fr. Bl.“ lu cualifica asiã: „Hidra reactiune.“ Acêsta fôia afla de lipsa a vorbi in unu articulu de fondu despre reactiune, carea disuesce sa vina la putere. Scirile despre mentiunata reactiune sa fia asiã de puterice, încatu sa fia impedeatu si pre Senatu imperialu, ce s'a adunatu de vre-o cãte-va zile, in cursulu lucrãrilor sele. Fractiunea vechia conservativa ungrêasca, dice aceeasi fôia, vrea sa-si dea mân'a cu cea boema, pentru cari ideile, aerulu politicu si socialu e unulu si acelasi. Din partea acêsti'a, incheia, aru fi pericululu, pentru ca domni acêsti'a cunoscu tôte cãile ascunse spre regimu. Unica sperantia o vede „N. Fr. Bl.“ de a scapã de pericululu ce amenintia din partea acêsti'a intru aceea, ca majoritatilo din sena-

tu imperialu si diet'a pestana sa se alipesca in nisuintele loru un'a de alt'a. Alteliu reactiunea va sa vina la putere cuffori in pelaria.

Ministru de esterne si totodata cancelariulu imperialu se întorce din calatori'a sea ce a avutu acum de curendu prin Moravia si Boemia. Reinortocrea si influentia personala a cancelariului asupr'a senatului imperialu si si asupr'a dietei de dincocce de Lait'a, ne va spune mai precisu câtu suntu si câtu nu adeverate cele de mai susu, sêu dêca acele au de a servi numai de o manopera spre a mai slabi perseniunile deputatiunei si a dietei ungrêesci si de alta parte de a inblandi pre senatu imperialu pentru concessiunile făcute cislitaniei.

In nrulu trecutu amu alinsu pre scurtu ce face Kossuth cu conationalii sei din Ungaria, cari suntu astadi la putere. Acum avemu ocaziune a citã mai multe passage din acele espectoratiuni ale lui Kossuth. Respuendiendu Redactorului dela P. N. la unu articulu, care se lasase in atacuri personale, si aperandu-se, continua:

„Dara Dta, pentru lumea ast'a, Dta esci, carele-nu te sfiesci a-mi vorbi de uitare si iertare de marimositate, si apoi abundanta multiamita a natiunei sa mi o imputezi mie? Indereptu cu asemenea apucatura colo lângã Naplo! Nu ai dreptu la asiã ce-va. Sa nu schimbãmu rolele, cugeta Dta la Dta insuti. Mi aduca aminte de Dta! Dta ti bati jocu de cele mai sante simtimente a le natiunei. Dta vorbesci de uitare si iertare marimosã in privintia acelu tempu, carele milioane de popore libere la acompãniu cu vii simpatii, carele (tempu) natiunea nôstra si astadi inca lu privește de gloriã sea si carele si de istoria va fi desemnatu de gloriosu. Dêca in privintia aducerei aminte de acele tempuri, are cine-va lipsa de iertarea marimosi natiuni, atunci imbracate in saculu de penitentiu si presarati cenusia pre capulu Dtale. Dêca Dta ai aflatu pêtra intieleptiloru si milioanele natiunei — si între acêsti'a si eu — au gresitu, cutezandu a aperã drepturile natiunei, pentru ce nu ai avutu curagiulu, ati radica vocea intr'acolo, ca propunerea de lege despre unu feliu de afaceri comune, carea a fostu unanimu respinsa, sa se fia supusu baremu la o desbatere? Dêca trebuie sa vorbimu de iertare si de uitare atunci ti se cuvine rola rugatoriului dara nici decãtu a oferitoriului. Acêsta ti-a sponu dejã Perczel, atunci candu a calcatu pre pamentula patriei. Dta trebuie sa nu o treci cu vederea, pentru ca nimenea nu pôte sci, ce aduce diu'a de mâne. . .“

Trece apoi la passagiulu, carele vorbesce despre Russi'a si despre invinuirile ce i se facu ca aru avê simpatii câtra Russi'a. „Si tôte acêste“ continua mai departe „le facu Ludovicu Kossuth! Cine au cetitu asiã ce-va din epistola mea câtra alegatori din Vatiu acêla trebuie sa fia smintitu. Plesiuvalu arbore alu ignorantiei nu pôte produce unu astfeliu de fructu, furi'a de partida nu pôte sa orbescã asiã, Iesuitismulu politicu e mai precãutu, decãtu sa faca asemenea gresiele. Scriitoriulu articulu e smintitu. Nu e cu putintia sa nu fia smintitu. Si Sigismundu Keményi redactorulu respundietoriu a lui „Naplo“ cutêza alu publicã anonimu, adeca pre propri'a respundere. . . Insa preste putinu, si in locu de romantiu va sosi tempulu istoriei. Voru fi destule documente spre asiã ce-va. Acum insa me provocu la cavalerismulu dlui redactor. Nu me provocã pre unu terenu pre care eu ti-asiu putê urmã numai cu pretulu indiscretiunei, pentru ca dieu nu mie mi-aru parê reu, candu a-siu fi silitu a pasi la indiscretiune. . .“

Promite ca in vre-o cãte-va zile va trece cu sânge rece pre terenulu fapteloru.

Redactiunea lui P. N. spune ca nu-i va re-

mané lui Kossuth intru nimic'a detoria, si de cele ce ne-au venitu pâna acum la mâna niei ca au ramasu, pentru ca între alte publica o epistola a lui Kossuth din 4 Augustu 2 ôre dimineti'a 1849, prin carea elu, Kossuth, recomanda lui Szemere si Bathyani deschiderea negociatiunilor cu Russii, spre a pradã Ungaria celu putinu unei dinastie russesci.

Trecendu la cele din afara credemu a luã notitia si despre urmatoarele ce le aflãmu dupa diuarulu lui Bismarck „Nardd. Allg. Ztg.“: „Incercãrile barbatiloru de stat din Austria, — dice citat'a fôia — de a impacã pre Ungaria si cele ce se tinu de ea cu monarchia Habsburgiloru, au avutu, dupa multele probe nenorocite, rezultatulu, ca majoritatea dietei ungrêesci s'a invoitu la revisiunea constitutiunei avitice in acelu intielesu, ca existintia unitaria a imperiului sa fia in afara legalminte garantata. In urm'a acêstei invoiri s'a intemplatu apoi incoronarea Imperatului Franciscu Iosifu de Rege alu Ungariei in modulu obicinuitu. Impacarea natiunei ungrêesci inse cu Hofburgulu vienesu pentru aceea, pre lângã tôte succesele, nu e completa si o impingere câtu de mica a majoritarii dietale de adiaru fi de ajunsu a aduce opozitiunea de adila putere. Cu acêsta tôte transactiunile, castigate cu multu necasu pâna acum, aru fi puse in intrebare.

„Partid'a carea nu pôte uitã perderea autonomiei Ungariei nu e nici mica la numeru nici are putine capacitãti si ea a castigatu unu numeru insemnatu de partisani, fiindu ca Kossuth, carele pre lângã tôte suferintiele lui este stelpulu celu neuitatu alu celui din urma resbelu de independintia, s'a făcutu încãtu-va conducatoriulu spiritualu alu opozitiunei, contra majoritarii de fatia si tendintieloru acêlei'a. Kossuth a refusatu din ôre-care temeiri a se arêtã pre campulu politicu de lupta in persôna, si de a-si reintregi, ca reprezentante alu Vatiului, oratori'a cea celebra de odinioãra. Dara urmandu elu asiã, au desfasuratu alegatoriiloru sei credeulu seu politicu, a cârui latire prin foile publice regimulu o opresce, dara carele, stracurandu-se mutilatu in publicu, a făcutu o sensatiune mare si se pôte privi de programulu opozitiunei.“

Aceeasi fôia da si o analiza la programulu opusetiunei. Ea dice:

„Kossuth cantandu sa liniscesca pre compatriotii sei, de pretinsulu pericululu amenintatoriu de câtra Russi'a, vede tocm'a in legatur'a Ungariei cu Austria pericululu din partea Russiei. Venindu sa vorbesca de Poloni'a si asupr'a pretestului intrebuintiatu adese ori de amicii Austriei si adeca, ca Ungaria sa dê ajutoriu la restaurarea Poloniei, Kossuth nu crede posibilitatea de a putê esista deodata o Ungaria independenta si o polonia restaurata cu puterea Austriei. Kossuth se teme ca politic'a Austriei va incurcã pre Ungaria in unu resbelu atãtu in cestiunea orientala câtu si cea germana, încatu pentru Ungaria invingerea va fi totu asiã de fatala cã si caderea, si asiã elu afla de lipsa, de a impedeã de pre acum populatiunea din Ungaria de a se impartãsi de consecintiele unei politici de cabinetu din Vien'a.“

Giuntã natiunale romana emise o prochiamaatiune, in care espune modulu prin carele s'aru putê sparge conventiunea din Septembrie. Prochiamaatiunea suna:

„Concordi'a între diferile fractiuni a le partidei liberale a fostu o dorintia generale de tôte partile, de a se libera Rom'a de sub jugulu popescu si a ducê in deplinire unitatea italiana. Dupa mari incordãri, doriati'a acêsti'a s'a implinitu si noi cã urmatori ai comitetului natiunale romanu si ai centrului insurectiunei, cari au resemnatu dela mandatulu loru, amu fostu prin manifestulu din 13 lu-

liu acreditati la concetatiunii nostri. Noi am luat această sarcina grea asupra noastră în credința că romanii și italienii ne voru stă întru ajutoriu cu totu felulu de mijloce, cari să se întrebuinteze, fără de a vatemă convențunea din Septembrie și fără de a detrage romanilor inițiativă la insurecțiune. Ce facu inimicii nostri de mai multi ani încôce? Legitimistii, sanfedistii din Europă, ba din lumea întreagă, se întrecu în încordările lor, pentru că aceluia, carele e refugiulu lor celu din urma, să-i trimită totu felulu de mijloce ce le potu numai adună, în bani, talente și bratie. Reuniunile lor publice și secrete, conventiculele lor improvizate ici și colo, casele parohiale prefăcute în birouri de înrolare, ba și persoane private au aruncatu arcanulu conjurațiunii, contra civilizațiunii, contra Italiei, alegendu și Romă de arena de luptă. Numai Romă singura cu referințiile ei cele triste economice și politice să reziste puterilor acestor, ce ni le pune în fața fanatismulu religios și politicu? Să se lupte Romă singura, după ce ea, dela 1848 până astăzi, a luptat parte la toate miscările liberale, și la toate luptele mai însemnate naționale a datu mijloce, bani și bratie, în contră puterii reunite a cosmopolitismulu? Regimulu italianu e prin convențunea din Septembrie legatu; elu pentru că să deparțeze flămură franceză din teritoriulu papei a trebuit să abdică de a întrebuintă putere la plantarea flămurei sale; dară voru vedé italianii acum cu mai puțină chiaritate interesele lor, de cum și le vedu inimicii lor din toate tierile, adunati în Romă? Nu are Italiă reuniuni naționale, cari să fie fondate în intențiunea cea întielăptă, de a veni întru ajutoriulu întreprinderilor naționale afara de sferă responsabilității diplomatice; nu are instituțiuni, civi nobili, cari să dea ajutoriulu necesariu acelor, cari nisuescu după împlinirea dorințelor naționale? Îndreptămu apelulu nostru către acele reuniuni, instituțiuni și către acesti cetățieni.

Decisi, a prepară cătu mai îngraba o rescăla română, fără de a causă perplessități regimulu italianu, la tempulu seu și fără multa larma, vomu avé o dispozițiune o organizațiune completă. Rescularea înse (și cui e această necunoscută?) fără bani multi nu se va puté sustiné și pregătirile pentru diuă acțiunii constau multu. Cassă, că temelă nu are altu sucursu, decât ofertele acestei populațiuni saracite prin unu despotismu îndelungatu și prin unu siru de sacrificii splendide. Stămu la bresie, așteptandu ajutoriulu vostru; la casu candu din nenorocire acelu ni-aru lipsi, partidă această liberală asiă bine organizată, s'aru vedé data în mânilor întrigantilor. Ddieu să ferescă pre Romă și Italiă de o asemenea nenorocire, de o asemenea rasno. „Giuntă naționale română.“

Responsulu lui Garibaldi la acestu apelu ne e cunoscutu din nrulu trecut. Scirile din urma însa întarescu, ca voluntarii suntu reținuți dela marginile papali, Garibaldi e prinsu de regimulu italianu și armele confiscate.

Din Constantinopole, se scrie (Oficiale): Guvernulu Sultanulu a lătu acum măsurile următoare în privința Cretei:

M. S. Sultanulu, conformandu declarațiunile sale anteriori, acorda înca odată deplină și întreaga amnestie locuitorilor din insulă Cretă. Toti acei cari fiindu compromisi în evenimente, aru voi să reintre astăzi în căminurile lor pentru a remané linișciti, tradandu-si armele, se voru bucură de totă securitatea și protecțiunea.

Unu terminu espirandu în 20 Octobru este acordatu voluntarilor straini pentru a parasă insulă pre vase straine seu otomane, cum voru voi, și nici unu obstaculu nu va fi asemenea adusi la plecarea locuitorilor indigeni cari aru voi să se espatrieze cu familiile lor, cu singură condițiune a renunță la totu ce au în insulă, și a nu se puté reintorče fără autorisarea guvernulu imperiale.

Trupele imperiali voru urmă de a mentînea linișcea publică pre punctele ce ocupa, și ori-ce urmarire va remanea suspendată în disulu terminu contră strainilor și contră companionilor lor indigeni în localitățile în cari se gasescu, afara numai candu acesti voru atacă. După acestu terminu, acei cari nu voru fi profitatu de această favore, nu voru mai avea dreptulu a se bucură de ea. Blocarea e mentînută că și în trecut.

Sabiiu 16 Sept. Eri a serbatu Institutulu nostru teologicu-pedagogicu diuă patronulu Seminarulu archidieceșanu a Stulu Martiru Nichită. Mai

intăiu s'a celebratu Stă liturgia în Biserica. Apoi trecendu corpulu profesorilor cu elevii institutulu în edificiulu seminariile, se cetira legile seminariile, după o scurta cuventare de introducere rostită din partea Pr. on. Directoru I. H a n n i ' a. Asemenea și la finitulu acelor să se mai dedura ore-cari îndreptări din partea Dlui Directoru, despre purtarea elevilor și în cele din afara și cu această se încheiă serbarea. —

Sabiiu 16 Sept. Mercuri în 13 Septembrie eră o di foarte caldă asiă încatu caldura eră nadusitória. De cătra sera înca, ómenii se preumblau îmbracati usioru. Pre la 10 óre nóptea se observă mai alesu în părțile medinoptiale o tempestate cu fulgere foarte dese. Mai târdiu tempestatea veni și asupra Sabiului urmata a poi de o plóia dară și cu o asteliu de schimbare a temperaturii, încatu dimineti'a în 14 Septembrie eră frigulu simțitoriu (siése graduri caldura). În decursulu dilei de 14 Septembrie recelă crescú, pentruca pre inseratu începú să ningă și asiă acum avemu dejă a două di ierna cum se cade. Ninsorea se continuă că pre la începutulu de postulu craciunulu. Pomii suntu plecati mai la pamentu sub greutatea neuei, unii rami se rupu. Fiindu ca viile înca suntu neculesc diuă unii ca deca va urmă unu înghietiu atunci totă speranți'a vieriloru e dusa.

Clusiu, 12 Septembrie. Nou denumitulu comite supremu, contele Colomanu Eszterhazy primi adi la 11 óre presidulu între cele mai entusiastice aclamațiuni. — Precum audiamu înca de alalta-eri se făcua cele mai mari și pompoze pregătiri de primire pentru noudenumitulu Comite. Astăzi înse întregulu corp alu oficiatulu comitatensu cu unu banderiu dintre cele mai alese, compus din toate clasele comitatulu împreună cu alti membri și demnitari ai comitatulu, au esitu pre la 9 óre spre întempinare până la comună Clusiu — Monosturu. Aici fu salutatu cu ună cuventare în limbă magiara și cu altă în limbă română, la carea din urma, după cum audiū a respunsu românesc. După această fu condusu până la resiedința pretorială, unde scoborindu-se din careta fu condusu în sală gremiulu. Aci, în fața unui publicu numerosu, fu bineventatu în numele oficiatulu de presiedintele sedrii, B i r o c u o cuventare destulu de ponderósa. Responsulu la această cuventare fu acompaniatu de nenumerate „éljen“-uri.

Finindu-se ceremoniele aceste dlui comite supremu poftesce pre membrii oficiatulu să-si ocupe locurile. Publiculu observandu această vrea să se retraga. Dlu comite însa dechiară, că siediți'a ce are de cugetu a o tiné e publică, prin urmare publiculu pôte să asiste și să asculte la cele ce se petrecu în siediți'a. Acestă se și întemplă, pentru ca partea cea mai mare remase în sală. Membrii oficiatulu și ocupa asiă locurile și comitele supremu scaunulu presidiale și deschide siediți'a cu o cuventare momentósa. La această respunde notariulu primariu. Terminandu-se și această comitele dechiară siediți'a suspensă pentru vre-o cateva momente și se retrage în sală biroulu presidiale. Publiculu acum nu vrea să mai ascepte, ci se departa între sunetele muzice.

Revista diuaristica.

Diuarulu serbu „Vidov-Dan“, publica unu articulu asupra Romaniloru, pe care-lu reproducemu aci:

„În diuă d'antăiu Augustu, s'a făcutu în Bucuresci deschiderea congresulu naționalu românú despre care amu vorbitu dejă. Urămu sinceru scumpiloru nostri vecini o bogată recolta de fructe îmbelsugate. De sicuru această e o nevoia; este justu la celu mai înaltu gradu că națiunile căroră ceriulu nu le-a acordatu decâtu o singură legatură politică ce le lega unele de altele, se tinda celu puțin a dá individualității lor naționale o espesiune permanentă și această într'unu modu solidar.“

„Însă, afinitatea națională găsește espresiunea sea cu totulu naturale în viați'a naționalo-spirituale; numai în lumea animale, de ordine inferióră, se întempla că gradele de individualitate să se manifeste prin instinctu; dar în lumea ființelor omenesci această manifestare se face altminterea: aci manifestările sufletulu și ale animei vorbescu prin comunitatea de rasă, de familie și chiaru prin comunitatea unoru popóre întregi.“

După parerea noastră, aci prevedinți'a divină ne arată aceea ce trebuie să cultivămu și să dezvoltămu pentru că individualitatea națională a popó-

relor și cu densă și puterea lor spirituală să se pastreze, și pe cătu e cu putința se creșca chiaru acolo unde procedările imperiose ale istoriei au despartitu pe aceste popóre unele de altele.

Acestu adeveru pe care însusi Dumnedieu l'a stabilitu pentru că să ne putemu radicá pe basă lui, n'a fostu întielesu de cătra popóre decâtu în secululu nostru, și numai în a două jumătate a acestui seculu elu strabatutu chiaru în masele cele mari. Tocmai pentru această, și într'unu modu foarte caracteristicu, epocă noastră se deosebesce de toate celelalte pôte fi aretatu în câte-va cuvinte: este desceptarea națiuniloru.

Secululu nostru este o periodă de desceptare „pentru unitatea națională între popórele Europei;“ Occidentele că și Orientale, Nordulu că și Sudulu, se agita cu vioiciune, și trebuie să adaugămu, ele se fecundéza totu într'unu tempu prin spiritulu ce a provocatu ronscerea națională.

Pe acestu spiritu de renascere lu asculta și Romanii, grabindu-se de a alérge din toate tierile vechiei lor patria pentru a se într'uní în orasiulu de pe Dimbovită, pentru a începe, în întielegere, operă ce trebuie să radice, naționalitatea poporulu românú.

Mană grea a unei destinate crude a apasatu asupra nobilei națiunii române atatu cătu și asupra tuturor popórelor din Oriente. După epocela furtunóse ale domniei Romane — contră cărei a Decebale, cu o vitejie nespusa apara Daciă până candu în fine trebui s'o parasésca, — veni, în totă flórea sea, o epocă stralucită de marire și de putere, urmata din nou de o nópte întunecósa de dureri și de suferinție, de cari Romanii n'au reesitu a se eliberá órescum de cătu eri. Este aprópe unu seculu de candu stéu'a națiunii a începutu a lucí, dar în aceste puținé periode decenale, decandu statulu romanu a începutu a-si regási puterile, foarte adese-ori, din nenorocire, nuori negri au acoperitu cu umbra asistinti'a lui.

Numai de candu s'a făcutu unirea Principatelor totu ne face se credemu ca poporulu românú a trecut periodă încercărilor aspre.

Romanii au profitatu de acestu momentu de insenatosiare, după vechile lor suferinție, pentru a se întelni cu frații lor din celelalte tieri, cu scopulu de a delibéră cu densii asupra modulu în care aru trebui să desvólte împreună naționalitatea lor, cuptu raportulu spiritualu. Ei voescu se delibereze asupra desvóltării morale a națiunii care trebuie să fie aceeași pretulindeni, ei voescu se delibereze asupra călei și mijlocelor prin cari aru putea, că o mare națiune ce suntu, se dobandése și să-si asigure posițiunea ce le convine în viați'a spirituale a familiei europene.

În acestu modu, Romanii se arată că o națiune care simte și întielege nevoia epocii actuale; că o națiune care e capabilă a rivalisa cu altele în luptele spirituale și a profitá de civilizațiune, precum au făcutu dejă celelalte națiuni latine și germane.

Felicitămu naturalmente din totă animă pe iubiti nostri vecini și amici pentru această întreprindere. Simțimentele de sincera afecțiune către Romanii suntu adencu înradacinate în fia-țe Serbu, căci aceste simțimente suntu tradiționali. „Rom.“

Despre toleranți'a română.

și despre condițiunea jidovilor în Romani'a.

Articulu urmatoriu este unu respunsu la mustările îndreptate, de cătu-va tempu, contră poporatiuniloru și contră guvernamentulu din Principatele dunarene, acusat ca aru persecutá pre jidovi. — Noi nu aveamu intențiunea a ne pronunțá aci în această cestiune. Dară, în urmă marelui resunetu ce a avutu acusatunea, nepartinirea ne facea o datoria de a primí respunsulu. — Celu ce ni se comunica este subsemnatu de unu nume care face autoritate în Valachi'a. Celu care ni-lu adreséza aparține la ună din cele de capetenia familia din Valachi'a, care se numera printre cele mai recomandabili în partidă liberale.

Aubry-Foucault.

Este aprópe unu anu de candu condițiunea jidovilor în Romani'a a fostu obiectulu multor articuli în diuariele Franciei și streine. Acesti articuli, presentati unoru cetitori foarte puțin sciutori de organizațiunea socială a provinciilor române, nu au fostu de locu combatuti, din lipsă, crediu, de informatiuni mai esacte. Acestă e motivulu care astăzi me decide a aruncá puțină lumina asupra a-

cestei cesliuni, a îndreptă faptele narate și mai alesu apretiarile la cari ele au datu locu.

S'au acusat români de barbaria, de fanatism, de netolerantia.

S'au opintitu a face o cestiune religioasă dintr'o cestiune exclusiv politica, o persecutiune fanatică dintr'o simpla mesura de prudentia administrativa. Aceste acusatii au mahnit cu atatu mai multu pre compatriotii mei cu catu ei trebuia sa se ascepte mai putinu la un'a ca acest'a. Si intr'adeveru arunce-si ochii veri-cine asup'a istoriei nostre, din tempii cei mai vechi, si va vede ca spiritulu tolerantiei celei mai largi nici odata nu a incetat de a se manifesta aci. La epoc'a in care paganismulu romanu prigionia cu inversinare ideile crestine si pre aderentii lor, provinciile cari porta astadi numele de tier'a-romanesca, Moldov'a, Basarabi'a, Bucovin'a, Transilvani'a, Banatu si de Macedoni'a oferira unu asilu persecutatiloru. Poporulu de origine latina care le locuia fu dintre cele dintai a imbratisia ideile generose ale acestei morale noue, si dintr'acestu poporu descindu de-a dreptulu romani de astadi.

De pasimu in evulu mediu, i vedemu, dupa despártirea lor cea mare de biseric'a dela Rom'a, dandu unu exemplu raru de toleranti'a religioasă. Inca din secululu trei-spre-diece, ei autoriseza pre catolici cari se stabilise la densii a construi o biserică de cultulu lor, la Câmpu-lungu, vechi'a capitala a tierii romanesci. Remasitiile acestei biserici sunt si astadi, marturire glorioasă pentru noi despre progresulu rapede alu ideilor de justitia si de libertate in patri'a nostra, inca dela primele momente ale independintiei sele religioase.

Mai tardiu aceleasi libertati au fostu acordate protestantiloru, indata ce au aparutu in Romani'a.

De vomu esamina in fine conditiunea Jidoviloru in Romani'a, de candu s'au respanditu in tota Europ'a, vomu vedea ca ei au fostu tractati aci cu cea mai mare toleranti'a. Europ'a intr'ega i respingea, ori care suveranu i esila seu i rechiamă, potrivit cu nevele particulare ale finantieru sele; singuru poporulu romanu necurmatu lea lasatu libertatea.

Strainii neci odata nu au intempinat in Romani'a, ori care aru fi epoc'a istoriei ce amu cercetat, celu mai micu obstacolu, cea mai mica dificultate de a-si practica religiuca. Ori care sa fi fostu credintiele lor, aceste credintie ei si le-au vedutu respectate, si au pututu ale transmite urmașiloru lor. Negresitu aru fi usioru a stabili o paralela intre diversele State europene, subt raportulu progreselor civilizatiunii, de a areta intru catu poporulu romanu a pastratu neatinsu acelu simtimentu profundu alu respectulu libertatiei de consciinta, ce au trebuit sa-i inspire cele d'antai mari emigratiuni ale crestiniloru si spectaculu acelor imperiuri daramandu-se chiaru ele in ruinele gramadite de catra fanaticele loru persecutiuni.

Dara sa studiamu mai bine faptele cele mari din istoria nostra moderna, acolo vomu vede simtimentele poporulu romanu manifestandu-se intregu in privinti'a acest'a.

In articolulu 21 din Constitutiunea decretata in 1848 de poporulu romanu, este scrisu: „Emanciparea Jidoviloru si egalitatea drepturiloru politice pentru cetatienii de tote religiuca.“ Acesta Constitutiune este subsemnata de numele urmatoare: preotulu Radu Siapca, I. Heliade Radulescu, Stefanu Golesecu, Christianu Tell si Nicolae Plesioianu.

Ocupaciunea rusa veni in curendu se doboro, dimpreuna cu Constitutiunea intr'ega, si articolulu portandu-se la Jidovi, dara spiritulu de toleranti'a este prea tare inradacinatu in tiera pentru ca influenti'a muscalése se fi potutu schimbă intru ce-va simtimentele exprimate intr'unu modu liberu de catra poporu in constitutiunea care era oper'a sea; dela acesta epoca, scolele romane au fostu deschise Jidoviloru fara neci o distinctiune; instructiunea gratuita si egale pentru toti in Romani'a, le-a fostu data fara restrictiune; ei au potutu studia si chiaru a fi invetiatori. Cine n'a auditu, in adeveru, vorbindu-se de onorabilele doctore Barasi care a fostu totu de odata si profesoare la liceulu dela St. Sav'a la scol'a de medicina, si medicu la spitalulu de copii in Bucuresci.

Candu scolarii avura durerea de a-lu perde, mai multu de doue mii de persone asistara la imormentarea sea, si cu tote ca era Jidovu, unu preotu de religiuca romana pronuncia unu discursu pe mormentulu seu. Acestu profesoare escelinte nu

era negresitu singuru de religiuca sea. Amu trecutulu siepte ani cu mai multi studentii Jidovi in liceulu dela s. Sav'a, si chiamu marturu aci bun'a lor credintia, neci odata amici'a nostra nu le-a lipsitu, neci odata religiuca lor n'a fostu pentru noi unu subjectu de bataia de jocu, neci o cauza de suparare pentru densi. Nimeni nu s'aru fi ganditu sa-i iubésca mai putinu fiendu ca erau Jidovi; instructiune si incuragiari li se distribuiau ca si noua. Pe langa acestea guvernulu a datu o proba de bunavointi'a sea egale pentru toti, tramiendu la Parisu ca stipendisti mai multi Jidovi. Potu cita pe DD. Lazaru Lobel, studentu la scol'a de mine, si Montareano, studentu la scol'a de bele-arte.

Mai multi Jidovi ocupa catedre de professori in scolele nostre, functiunile publice le suntu deschise, si unu mare numeru se gasescu in administratiunea telegrafelor. In fine multi medici suntu Jidovi, si candu talentulu lor este binecunoscutu tota lumea le acorda fara sfiala aceeasi incredere ca si mediciloru romani. Candu era obicei de a se da titluri de nobletia neereditare persónelor cari se deosebia prin capacitatea lor, multi Jidovi au primitu din aceste titluri in Moldov'a si in Romani'a.

(Va urmă.)

dupa Gazette de France din „Tr. Carp.“

Principatele romane unite.

Bucuresci, 11/23 Rapiune.

Serbarea impartirii stindarielor gardei nationale, s'a facutu eri intr'unu modu stralucitoru pe campia dela Cotroceni. Cele cinci legiuni ale gardei, numerandu preste cinci mii de omeni presenti, erau insirate in linia de bataia. Dupa serviciulu religiosu facutu in biseric'a dela Cotroceni, de catra Em. Sea Metropolitulu, Mari'a Sea insotitu de dlu ministru de resbelu, Statulu majoru alu armatei si alu gardei, a trecut in revista tote legiunile; aclamatu cu caldura de garda si de mai multe mii de spectatori, comercianti si poporu, ce venisera a assiste la acesta mare si natunala solemnitate. M. Sea se apropiu de mas'a asediata in mijloculu campulu unde Em. Sea Metropolitulu dete binecuvantarea religioasa a stegurilor, cari fura incredintiate de Domnitoru capiloru de legiune. Dupa acest'a domnulu Inspectoru alu gardei nationale, Generalulu N. Golesecu, adresandu-se catra garda, propuncia armatorulu juramentu:

„Cetatieni guardi ai Capitalei!

„Jurati sa pastrati cu onore si fara pata stegurile vostre, si astfel veti corespunde increderii si acceptarei ce amu pusu cu tier'a intr'ega in voi.

„Jurati a le apară in ori ce intemplantu ca unu santu depositu ce incredintezu patriotismulu vostru.“

Oficierii superiori si dupa densi gard'a intr'ega respunsera cu putere: juramul!

Apoi oficierii purtatori de stindarie dusera acestu pretiosu si sacru simbolu alu patriei si alu drepturiloru natiunii, pela legiunile lor si se asediara in linia de bataia. Mari'a Sea Domnitoriulu, avendu la drept'a Sea pe generalulu Golesecu si incungiaratu de totu statulu majoru si oficierii superiori, se inainta atunci calare inaintea gardei si romanesc, rosti cuvintulu urmatoaru:

„Cetatieni Gardisti!

„Pentru voi ca si pentru mine diu'a de astadi este o adeverata serbatoare. Simtiu o vio multiamire de a fi celu dintai Domnitoriu carui'a a fostu rezervata favoarea de a conferi steguri Gardei nationale romane. Acestu simbolu sacru care porta devis'a „Patrie si dreptulu meu“ ve va aduce totu deun'a aminte datori'a de a mantine drepturile castigate. Amu ferma convingere ca va veti arata demni de increderea ce pune patri'a in voi si veti aperi acestu depositu in tote impregiurarile, cu curagiulu si perseveranti'a traditionale a romaniloru.

„Tier'a privesce in voi, cetatieni gardisti, pre cei mai caldurosi operatori ai ordinei publice si ai tronului.

„Adunati-ve impregiurulu meu si ve incedeti in iubirea si solitudinea mea, precum si eu me incedu in devotamentulu vostru. Astfelu incungiaratu de voi si de fratii vostri din armata, Tronulu meu va fi ceea ce, redicandulu, a-ti voitu sa fia: Marirea si tari'a nationale.

„Traiesca Romani'a!

„Traiesca gard'a nationale!“

Dupa acest'a M. S. totu incongiuratu de statulu majoru, se asedia in alta parte a campulu dela Cotroceni si ndata gard'a incepu a defila pe dinaintea-I, in plutone, aclamandu-lu cu caldura si iubire. Apoi gard'a se intorse in orasiu si Mari'a Sea reintra in palatulu seu dela Cotroceni. „Rom.“

In privinti'a deschiderei cameriloru cetimu urmatoriulu Jurnalulu:

Consiliulu ministriloru, in siedinti'a sea de astadi, Joi, 31 Augustu, anulu 1867, luandu in deliberatiune referatulu dlui ministru secretariu de statulu la departamentulu finantieru, Nr. 33,669, relativu la continuarea emiterii bunuriloru de tesauru;

Avendu in vedere ca creditele efectate in budgetulu anulu curentu, la capitulu 7 si 49 din budgetulu ministeriului, precum si in budgetulu specialu alu casei de licidare a datorieloru trecutulu cari compun cifra de le 1,277,498, suntu aprupe de a se epuisa;

Avendu in vedere ca fondulu de lei 3,000,000, alocatu pentru trebuintile extraordinari in budgetulu generalu alu Statulu, este de asemenea epuisatu, si prin urmare nu pote suplini la neajungerea creditulu pentru procentele datoriei flotante;

Consiliulu, avindu-se cu propunerea dlui ministru, espresa drin susu citatulu referatu, consimte si incuviintiéza ca pana la ameliorarea situatiunii caseloru publice, ce se pote astepta in urmarea recoaltei de estu tempu, si ori-cum pana la intrunirea Camerei, d. ministru de finantie sa urmeze cu emiteria bunuriloru de tesauru, iera indata dupa intrunirea Camerei, va cere unu bilu de insemnalate pentru acesta deviatune din legea de comptabilitate.

In privirea situatiunii financiare ce resulta din referatulu dlui ministru de finantie, consiliulu miscatu si de alte motive, seriose, chibuesce a se convocă corpurile legiutore cu o luna inaintea terminulu otaritu de constitutiune, adeca la 15 Octobru viitoriu.

Dispusitiunile aici cuprinse, se voru aduce la indeplinire de catra d. ministru din intru si de finantie, dupa ce mai intai se va obtine inalt'a aprobare a Mariei Sele Domnitoriului.

St. Golesecu, L. Steege, D. Gusti, G. Adrianu, Gr. Argiropulo, A. Teriakiu.

Varietati.

* * Bar. de Beust si Generalulu Philipovich. Nar. L. adusesu urmatoarea scire despre acesti doi barbati. Ministrulu de Beust avea de cugetu, ca postulu de generalu comandante in Croati'a, in carele se afla acum Generalulu Gablenz, sa-lu increda gen. Philipovich. Acest'a in sa nu primesce. Min. de Beust, ne acceptandu-se la o astfelu de refusare, chiama pre generalu la sine si-lu amenintia, deca nu vrea sa primésca postulu ce i-lu da, cu pensiunarea. Generalulu Philipovich in sa nu s'a spariatu, ci se dice ca aru fi respunsu la amenintiarea ministrulu cam in urmatoarele: „Eu servescu pre Imperatulu de atati'a ani, eu m'amu luptatu pentru imperiu si mi-amu espusu vietu'a pentru binele Imperatulu si Domnulu meu de atatea ori; Dta in sa esti numai de curendu in serviciulu austriacu si asi nu ti se siede a te purta asi cu unu soldatu betranu. Meritele mele suntu cunoscutu; dupa ale Dtale trebue inca sa asceptamu.“ Se dice mai departe ca Generalulu Philipovich a aretatu Imperatulu ca deca cancelariulu imperialu nu-i de satisfacere, elu lu provoca la duelu; ceea-ce nu s'a intemplantu pentrucă cancelariulu s'a rugatu de iertare.— Wien. Zig. vine si deminte tota scirea cu detairile ei cu totu, dicendu, ca e luata din aeru.

* * Tribunalulu supremu transilvanu, dupa „Unio“ si va continua activitatea pana in primaver'a viitoare in starea sea de fatia.

* * Stergerea consiliulu de instructiune s'a facutu prin o decisiune pr. in dtdo 14 Septembre.

* * Din Croati'a se scire ca nnii domni se incerca a semană discordia intre preotimea catolica si ortodoxa si de aceea se arunca multe insulte asup'a „Vlachiloru“ adeca a ortodocsiloru.

* * Din Varasdinu (in Croati'a) se scire ca presiedintele directiunii finantiale de cercu la 14 l. c. a emisu ordinatiune presiedintiala catra organele supuse ca acestea precum in coceperea pcti-

tiunilor asiá dirigatoriile între ele sa se folosésca de limb'a germana. E de însemnatu ca faimele pretindeau a sci cumca în dirigatoriile financiale din Croati'a s'a introdusu limb'a croata limba oficiósa, ba ce e mai multu dela reg. dirigatoriia financiala a tierii se tramitu tóte ordinationile si emisele cátra dirigatoriile fin. de cerca din Croati'a în limb'a croata.

**** Condamnare la mórte.** În legatura cu cele ce publicaserámu dupa Albin'a despre unu omoru severitu asupr'a lui Crisia nu corporalu în reg. c. r. de inf. nr. 50 din partea unu gregariu Moise Koloszáry, cetimu, ca cestu din urma e condamnatu de cátra tribunalulu de resbelu la pulvere si plumbu (adeca la mórte). Sentinti'a s'a asternutu spre intarire la tribunalulu supremu de apelu.

**** (Concursu).** Ministeriulu ung. de cultu si instructiune publica, la propunerea guvernului transilvanu, a bine voitu a aplacida pentru unu studente de medicina nascutu din Transilvani'a unu stipendiu de 320 fl. v. a. si 80 fl. bani de cuartiru la institutul de operatiune dela Universitatea re. ung. din Pest'a incependu cu celu mai de aprópe anu scolasticu adeca cu inceputulu lui Octomvra 1867. Doritorii de a dobandi acestu stipendiu au sa fia castigatu gradulu de doctoru si sa scie limbile patriei si totu odata sa se oblige pre lánge reversulu, ca dupa finirea cursulu de operatiune voru practisa baremu 10 ani în Transilvani'a. Recursurile suntu a se adresa pâna în finea lunei acestei'a (Sept.) la Guvernulu Transilvaniei. (Dupa „Erdélyi hiv. Ertesító.“)

**** Representatiunea comunala** din Satu-Mare a otaritu între altele — dupa „M. Ország“ — cá sa provóce pre ministeriulu unguresu se faca cercetare asupr'a persóneloru cari au recuiratu ostasime la alegerea de deputatu ce s'a facutu în Ungvár, pentru cá sa se pedepsésca cei vinovati. Mai departe a otaritu sa provóce pe regimu sa pórté grigia cá de acum inainte baionetele si glóntiele sa nu mai jóce rola în viét'a constitutiunala.

**** Admonitiune.** Zkft în doi numeri admonéza pre publiculu din Boemi'a, specialu pre celu din Prag'a a se padí de unu preotu ortodoxu din confiniile militari (granitia), carele e tramisu a spioná „simphii rusesci.“ — Ca un'a din acele ocazioni aduce aceeași fóia la cunoscenti'a publiculu seu, ca în Ungari'a suntu multi, insa nu emisari rusesci, ci agenti socialistici revolutiunari.

**** În urm'a unui emisu ministerialu se primescu** în arsenalulu c. r. lucratori civili, fauri si lacatari pâna la nrulu 350 pentru a face reparaturi la tunuri si care de munitiune. mai departe la mandatulul directiunei artileriei de arsenalu se primescu lucratori civili, barbati, copii si femei si adeca cei de categoriile cele dóue d'antáiu cá ajutori (Handlanger) în lucratoriile militare si în depositele militare, cele din urma pentru implerea patróneloru, de cari suntu de lipsa unu millionu.

**** Temeri de conjuratiune.** Dupa corespundintie private la unele foi din Vien'a, în Varsiovi'a pendesce politia dupa documente despre incercári nóue de resculare. Tóte otelele si curtea drumulu de feru suntu veghiate de politisti secreti, cari raportéza pe fia-care di prefectulu de politia.

Nr. 867.147.—1

Concursu.

Comit. Asoc. tranne române conformu conclusulu adusu în siedinti'a III a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu a. c. p. XXVIII, publica prin acest'a concursu, pentru dóue ajutore de câte 50 fl. v. a. destinate pentru doi studenti la scólele reale, cu terminulu pâna la 1 Nov. a. c.

Aspiratorii la aceste ajutorie pâna la terminulu mai susu însemnatu, au de a-si tramite la Comit. Asoc. concursule loru provédute cu testimonie scol. despre studiile recerute, despre purtarea morale, cum si despre lips'a de mijlócele necesarie la continuarea studiiloru *).

Din siedinti'a comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiiu în 18 Sept. 1867. 19—3

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publica în colónele sele acestu Concursu.

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comitetulu Asoc. tranne, amesuratu conclusulu adusu în siedinti'a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Aug. a. c. p. XXVIII. publica prin acest'a concursu, pentru dóue stipendia de câte 330 fl. v. a. destinate pentru acei tineri románi, cari se voru consacrá studiulu agronomicu spre a puté fi aplecati, dupa absolvarea studiiloru agronomiche, cá invetiatori, si anume unulu la preparandi'a din Blasiu si altulu la preparandi'a din Sabiiu. Terminulu concursulu se defige pre 1 Nov. a. c.

Aspiratorii la aceste stipendii au de a-si tramite pâna la terminulu mai susu indicatu la Comit. Asoc. resp. concursule provédute cu testimoniele necesarie despre studiile recerute cum si despre purtarea morale *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiiu în 18 Sept. 1867. 18—3

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publica în colónele sele acestu concursu

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comit. Asoc. conformu conclusulu adusu în siedinti'a a III a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu c. n. a. c. p. XXVIII publica prin acest'a concursu pentru dóue ajutorie de câte 25 fl. v. a. destinate pentru doi invetiacei de meseria cu terminulu pâna 1 Novembre. a. c.

Aspiratorii la aceste ajutorie pâna la terminulu mai susu însemnatu, au de a-si substerne concursule loru provédute a) cu testimoniu de botezu, b) cu testimonii demne de credintia despre purtarea loru, cum si despre diliginti'a si desteritatea dovedita în specialitatea de maestria spre a cárei invetiare s'a consacratu *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiiu în 18 Sept. 1867. 20—2

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publica în colónele sele acestu concursu.

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comit. Asoc. tranne române, conformu conclusulu adusu în siedinti'a III. a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu a. c. p. XXVIII. publica prin acest'a concursu, pentru unu ajutoriu de 50 fl. v. a. destinate pentru unu sodalu de meseria, carele voiesce a se face maestru. Terminulu concursulu se defige pre 1 Nov. c. n. a. c.

Concurentii la acestu ajutoriu, pâna la terminulu mai susu însemnatu, au de a-si asterne la subscrisulu Comit. alu Asoc. petitiunile resp. concursule loru provédute cu urmatórele documente: a) carte de botezu b) testimoniu despre invetiarea resp. meserii, din care sa se cunósca invederatu, déca concurentele aru fi în stare a-si purtá de sine meseria sea, prin urmare a se face maestru c) în urma evederintia despre purtarea morala *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiiu în 18 Sept. 1867. 21—2

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publica în colónele sele acestu concursu.

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comit. Asoc. tranne rom. conformu conclusulu adusu în siedinti'a III a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu a. c. p. XXVIII. publica prin acest'a concursu pentru dóue premia de câte 25 fl. v. a. destinate pentru acei invetiatori comunali, cari pâna la ad. gen. viitória a Asoc. voru dovedi, ca au prasitu mai multi oltoi.

Concurentii resp. au de a-si tramite pâna la 1 Aug. 1868 la Comit. Asoc. concursule resp. despre prasirea oltoiloru, provédute cu documente demne de tóta credinti'a despre numerulu felulu, si calitatea oltoiloru prasiti, spre a se puté substerne viitórei ad. gen. conformu decisiunei mai susu amintite *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiiu în 18 Sept. 1867. 22—2

*) Celelalte diuarie române, inca suntu rugate a publica în colónele sele acestu concursu.

Nr. 147—1867.

Publicare de concursu.

În urmarea si în întielesulu conclusulu ad. gen. a Asoc. tranne tinuta la Clusiu în 28 Augustu c. n. a. c. siedinti'a a III. p. XXVIII. subscrisulu Comit. publica prin acest'a concursu pentru dóue stipendia si anume unulu de câte 100 fl. destinate pentru unu ascultoriu de drepturi afara din patria, la vre-o Universitate, altulu de 80 fl. v. a. destinate pentru unu ascultoriu de drepturi în patria. Terminulu se defige la acestu concursu pre 1 Novembre c. n. a. c.

Aspiratorii la susu numitele stipendia, voru avé pâna la defiptulu terminu a-si asterne la Comit. Asoc. tranne petitiunile sele provédute: a) cu atestatu de botezu; b) testimoniu scolasticu despre progressulu în studia, cum si despre purtarea morale, în urma c) cu testimoniu demnu de credintia despre lipsirea mijlóceloru necesarie spre a puté continuá studiile *).

Din siedinti'a Comit. Asociatiunei tranne române tinuta la Sabiiu în 18 Sept. 1867. Nr. 17—3

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publica în colónele sele acestu Concursu.

Nr. 16—3

Concursu

Spre ocuparea statiunei de invetiatori la scóla comunala gr. or. din Danesiu se deschide concursu pâna în 25 Septembrie a. c. st. v.

Cu acest'a statiune suntu impreunate urmatórele emolumente:

in bani 30 fl. v. a. în bucate 70 ferdele de cucuruзу, 1/2 jugeru de aratura, un'a grádina de leguma, cuartiru liberu si lemne de ajunsu.—

Doritorii de a ocupá acésta statiune sa-si tramita pâna la terminulu de susu la subscrisulu:

- Atestatu de botezu ca suntu de religi'a gr. or.
- Testimoniile loru scolastice ca au absolvatu ce-lu putinu 2-3 clase gimnasiale si cursulu pedagogicu cu succesu bunu,
- Atestatu despre purtárele loru moralice si politice.

Cei, cari sciú cantárele bisericesci se voru preferá.

Sighisior'a 26 Augustu 1867.

Inspectoratulul distr. scol. gr. or. alu Sighisioerei.

Zacharie Boiu Protop.
si Insp. scol. distr.

Nr. 24—1 CONCURSU.

Pentru ocuparea statiuneloru invetiatoresci din Tract. Protop. alu Lupsiei:

- Lupsia mare, impreunata cu salariu de 120 f., 4 orgii lemne de focu si cuartiru liberu.
- Sias'a Lupsiei, cu 100 f., lemne si cuartiru.
- Ocolisiu-mare cu 100 fl. v. austr. lemne si cuartiru.
- Ocolisiu-micu cu 60 fl. v. austr. lemne si cuartiru.
- Bedeleu cu 60 fl. v. austr. lemne si cuartiru.
- Buru cu 50 fl. v. a. lemne si cuartiru.
- Lunca cu 50 fl. v. a. lemne si cuartiru.
- Vodilmu cu 50 fl. v. austr. lemne si cuartiru.

În comunele cu nr. 1 2 3, se tine scóla si de vér'a, iera în celelalte urmatóre numai în Semestrulu de ierna.

Doritorii de a ocupá aceste posturi au de a indiestrá petitiunile loru timbrate cu atestate de botezu, ca suntu de religiunea gr. or. cu testimonii de calificatiunea loru, si de moralitate, sa scie si cantárele bisericesci, si decretu de dascalie, si cu aceste pâna în 25 Sept. a. c. sa se adresedie cátra subscrisulu Adm. Prot.

Ofenbai'a 9 Sept. 1867.

Nicolau Fodorénu,
Adm. Prot. gr. or. alu Lupsiei.

Burs'a de Vienn'a.

Din 16/28 Septembrie 1867.

Metalicele 5%	55 40	Act. de creditu	179 20
Imprumut. nat. 5%	65 20	Argintulu	124 30
Actiile de banca	683	Galbinulu	5 93 1/2